

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
NESĄŽININGOS PREKYBOS PRAKTIKOS PIENO SEKTORIUJE DRAUDIMO
Į S T A T Y M A S**

2026 m. d. Nr.
Vilnius

**I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymo sritis

1. Šis įstatymas nustato draudžiamos nesąžiningos prekybos praktikos, taikomos perkant ir parduodant žalią karvių pieną (toliau –pienas), veiksmų sąrašą ir tokios nesąžiningos prekybos praktikos draudimą; priežiūros institucijos funkcijas ir teises; atsakomybę už šio įstatymo pažeidimus.

2. Šis įstatymas taikomas sudarant pieno pirkimo – pardavimo sutartis tarp pieno pirkėjo ir pieno pardavėjo, kai pienas perkamas pieno pirkėjo ūkinei veiklai – pieno supirkimo ir (ar) pieno perdirbimo veiklai, vykdyti.

3. Šis įstatymas netaikomas, kai pieno pirkimo–pardavimo sutartis yra sudaromos:

- 1) pieno perdirbimo įmonių su kitomis pieno perdirbimo įmonėmis;
- 2) kooperatinių bendrovių (kooperatyvų), pripažintų žemės ūkio kooperatyvais žemės ūkio ministro patvirtinta tvarka (toliau – pripažinti žemės ūkio kooperatyvai), ar pieno gamintojų organizacijų, pripažintų žemės ūkio ministro patvirtinta tvarka, pirkti iš savo narių jų pagamintą pieną, jei to kooperatyvo ar pieno gamintojų organizacijos įstatuose arba pagal juos priimtose taisyklėse ir sprendimuose yra nuostatos, kuriose yra detalizuojamos pieno pirkimo–pardavimo sąlygos;
- 3) pienas perkamas ir parduodamas aukciono būdu.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Nuoskaita** – pinigų suma, išskaitoma iš pieno pirkimo kainos, jei jo kokybės rodikliai neatitinka nustatytų 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente [\(EB\) Nr. 853/2004](#), nustatančiame konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus, vadovaujantis žemės ūkio ministro patvirtinta tvarka.

2. **Pieno gamintojų organizacija** – juridinis asmuo, pieno pardavėjų įsteigtas vadovaujantis 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu [\(ES\) Nr. 1308/2013](#), kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai [\(EEB\) Nr. 922/72](#), [\(EEB\) Nr. 234/79](#), [\(EB\) Nr. 1037/2001](#) ir [\(EB\) Nr. 1234/2007](#), ir pripažintas žemės ūkio ministro patvirtinta tvarka.

3. **Pieno pardavėjas** – ūkio subjektas, parduodantis savo ar ne savo pagamintą pieną.

4. **Pieno pirkėjas** – ūkio subjektas, žemės ūkio ministro patvirtinta tvarka ir maisto tvarkymo subjektų veiklą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka registruotas pieno supirkimo ir (arba) perdirbimo veiklai vykdyti.

5. **Pieno pirkimo kaina** – pieno pirkėjo ir pieno pardavėjo sutarta pinigų suma, mokama už parduodamą žemės ūkio ministro patvirtintų bazinių pieno sudėties rodiklių pieną, kurio kokybė atitinka 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento ([EB](#)) Nr. 853/2004, nustatančio konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus, įskaitant visas su pieno tiekimu susijusias išlaidas ir neįskaitant priemonių, priedų ir nuoskaidų.

6. **Pieno pirkimo–pardavimo sutartis** – pieno pirkėjo ir pieno pardavėjo sudaroma rašytinė sutartis, pagal kurią sutartomis sąlygomis, už sutartą pieno pirkimo kainą ir sutartą dydžių priedus ir priemokas perduodamas sutartas pieno kiekis.

7. **Priedas** – pinigų suma, mokama papildomai už perkamą žemės ūkio ministro patvirtintų bazinių sudėties rodiklių pieną, kuris atitinka tam tikrą pieno pirkėjo nustatytą požymį ar sąlygas, pvz.: pieno gamybos metodą, lojalumą ir pan.

8. **Priemoka** – pinigų suma, mokama papildomai už perkamą žemės ūkio ministro patvirtintų bazinių sudėties rodiklių pieną, kurio kokybės rodikliai yra aukštesni nei nustatyti 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente ([EB](#)) Nr. 853/2004, nustatančiame konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus,

9. **Priežiūros institucija** – Žemės ūkio agentūra prie Žemės ūkio ministerijos ir Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba, atliekančios šio įstatymo nuostatų laikymosi priežiūrą.

10. **Žalias pienas** – tai natūralus karvių pienas, kuris nebuvo pakaitintas iki aukštesnės nei 40°C temperatūros arba nebuvo apdorotas kaip nors kitaip, kad pienui būtų padarytas pirmiau minėtas poveikis.

11. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme, Lietuvos Respublikos atsiskaitymo už žemės ūkio produkciją įstatyme ir Lietuvos Respublikos nesąžiningos prekybos praktikos žemės ūkio ir maisto produktų tiekimo grandinėje draudimo įstatyme.

3 straipsnis. Pieno pirkimo–pardavimo sutarties sudarymo sąlygos

1. Pieno pirkimo–pardavimo sutartis (toliau – sutartis) turi būti pasirašoma prieš pradedant pieno pardavimą.

2. Sutartis turi atitikti 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu ([ES](#)) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai ([EEB](#)) Nr. 922/72, ([EEB](#)) Nr. 234/79, ([EB](#)) Nr. 1037/2001 ir ([EB](#)) Nr. 1234/2007, (toliau – Reglamentas ([ES](#)) Nr. 1308/2013) 148 straipsnio ir Atsiskaitymo už žemės ūkio produkciją įstatymo reikalavimus.

3. Sutartyje turi būti nurodyta pieno pirkimo kaina, kuri gali būti:

1) fiksuota ir nustatoma sutartyje arba

2) apskaičiuojama, derinant įvairius sutartyje nurodytus rodiklius, kurie gali apimti pieno ir pieno produktų kainų pokyčius rinkoje, gamybos išteklių kainų pokyčius, indeksus, galutinės pieno kainos apskaičiavimo metodus ar kitus veiksnus.

4. Rodikliai, pagal kuriuos apskaičiuojama pieno pirkimo kaina, turi būti objektyvūs, patikrinami, suprantami, gauti iš viešų ir prieinamų šaltinių, kurie taip pat turi būti nurodyti sutartyje. Rekomenduojamą rodiklių rinkinį, kuris turi būti pagrįstas atitinkamomis pieno ir (ar) pieno produktų rinkos kainomis ir (ar) išteklių kainų pokyčiais ir (ar) maisto tiekimo grandinės tyrimais, tvirtina žemės ūkio ministras. Sutarties šalys, sudarydamos sutartį, gali laisvai remtis šiais žemės ūkio ministro patvirtintais rekomenduojamais ar kitais, jų nuomone, svarbiais rodikliais pieno pirkimo kainai apskaičiuoti.

5. Sutartyse turi būti nustatyta sutarties galiojimo trukmė, sutartyje nustatytos pieno pirkimo kainos taikymo laikotarpis, pieno pirkimo kainos keitimo dažnumas ir (ar) sąlygos, kurioms esant pieno pirkimo kaina gali būti keičiama.

6. Sutartis gali būti:

1) neterminuota. Sutarties šalims sudarius neterminuotą sutartį, sutartyje turi būti nustatytos sutarties nutraukimo sąlygos;

2) terminuota. Sutarties šalys gali sudaryti terminuotą trumpalaikę sutartį (iki 6 mėn. trukmės) arba terminuotą ilgalaikę sutartį (ilgesnės nei 6 mėn. trukmės).

7. Pieno pirkėjas už perkamą pieną gali mokėti priemokas ir priedus, kurie turi būti mokami visiems pieno pardavėjams, kurie atitinka nustatytą požymį ir (ar) sąlygas, pagal kurias mokama priemoka ar priedas. Visos taikomos priemokų ir priedų rūšys ir jų dydžiai turi būti įtraukti į sutartį ir laikomi sutarties esmine sąlyga.

8. Pieno pirkėjas, jei taiko priemokas ir priedus, turi parengti ir patvirtinti priemokų ir priedų mokėjimo sąlygų tvarką, kurioje turi būti apibrėžtos pieno pirkėjo taikomos priemokų ir priedų rūšys, šių priemokų ir priedų dydžiai, reikalavimai priemokai ar priedui gauti bei laikotarpis, per kurį bus taikomos nustatytos priemokos ar priedai. Pieno pirkėjas privalo sudaryti sąlygas pieno pardavėjams susipažinti su jo taikomomis priemokų ir priedų mokėjimo sąlygomis.

9. Už per reguliariai parduodamo pieno tiekimo laikotarpį patiektą pieną mokėtina pinigų suma yra apskaičiuojama pagal patiektą pieno kiekį, perskaičiuotą į bazinį pieno kiekį pagal bazinius sudėties rodiklius (riebumą ir baltymingumą) žemės ūkio ministro patvirtinta tvarka, sutartą pieno pirkimo kainą, priemokas, priedus, atėmus taikytas nuoskaitas ir atsižvelgus į kitas sutarties sąlygas.

10. Nuoskaitų rūšys ir jų taikymas vykdomas žemės ūkio ministro patvirtinta tvarka.

11. Dėl visų sutarties sąlygų pieno pirkėjas ir pieno pardavėjas derasi laisvai, atsižvelgdami į šio įstatymo, Atsiskaitymo už žemės ūkio produkciją įstatymo, Nesąžiningos prekybos praktikos žemės ūkio ir maisto produktų tiekimo grandinėje draudimo įstatymo bei Reglamento [\(ES\) Nr. 1308/2013](#) imperatyvias nuostatas.

12. Pieno pardavėjai gali jungtis į pieno gamintojų organizacijas deryboms dėl sutarties sąlygų, vadovaudamiesi Reglamento [\(ES\) Nr. 1308/2013](#) 149 straipsniu.

4 straipsnis. Draudžiami nesąžiningos prekybos praktikos veiksmai

1. Draudžiama ši nesąžininga prekybos praktika, kai:

- 1) pieno pirkėjas nutraukia pieno pirkimo–pardavimo sutartį apie tai nepranešus pieno pardavėjui per sutartyje nustatytą terminą, kuris negali būti trumpesnis kaip 30 kalendorinių dienų;
- 2) pieno pirkėjas vienašališkai pakeičia pieno pirkimo–pardavimo sutarties sąlygas dėl pieno pristatymo dažnumo, būdo, vietos, laiko arba pristatymo kiekio, kokybės reikalavimų, mokėjimo sąlygų, kainų, priemonių ar priedų;
- 3) pieno pirkėjas, pirkdamas pieną, atitinkantį žemės ūkio ministro nustatytus kokybės reikalavimus, pagamintą pagal tą pačią gamybos sistemą (įprastinė gamyba, ekologinė gamybos sistema, nacionalinė maisto kokybės sistema), ir pristatytą pieno pirkėjui tokiu pačiu būdu (pienas pristatomas į pieno supirkimo punktą, pienas surenkamas tiesiogiai iš ūkio iš specializuoto pieno šaldytuvo, pienas pristatomas tiesiogiai į pieno perdirbimo įmonę), pieno pirkimo–pardavimo sutartyse taiko skirtingą pieno pirkimo kainą, išskyrus atvejus, kai pienas perkamas iš pieno pardavėjų, priklausančių pieno gamintojų organizacijoms ir kurių vardu pieno gamintojų organizacija derasi dėl pieno pirkimo kainos, tačiau šiuo atveju negali būti taikoma mažesnė pieno pirkimo kaina negu ji būtų nustatyta pagal pieno pristatymo būdą;
- 4) pieno pirkėjas moka pieno pardavėjams priemokas ir priedus už perkamą pieną, kurių dydžiai kartu (bendra suma) būtų didesni kaip 20 proc. pieno pirkimo kainos;
- 5) pieno pirkėjas mažina pieno pirkimo kainą, priedus ar priemokas dažniau kaip kas du iš eilės einančius reguliariai parduodamo pieno tiekimo laikotarpius;
- 6) pieno pirkėjas už tiesiogiai į perdirbimo įmonę pristatomą pieną moka mažesnę pieno pirkimo kainą nei už pieną, surenkamą tiesiogiai iš ūkio specializuoto pieno šaldytuvo;
- 7) pieno pirkėjas taiko kitas nuoskaitas už perkamą pieną, negu yra nustatyta žemės ūkio ministro patvirtintoje tvarkoje;
- 8) pieno pirkėjas taiko griežtesnius pieno kokybės reikalavimus nei nustatyta žemės ūkio ministro patvirtintoje tvarkoje;
- 10) pieno pirkėjas nenurodo sutartyje taikomų priedų ir priemonių rūšių ir jų dydžių;
- 11) pieno pirkėjas, atsiskaitydamas už per reguliariai parduodamo pieno tiekimo laikotarpį patiektą pieną, į mokėtiną pinigų sumą neįtraukia visų priedų bei priemonių, kurie yra susiję su per tą laikotarpį patiektu pieno kiekiu;
- 12) pieno pirkėjas perka pieną iš Lietuvos Respublikoje registruoto pieno pardavėjo, parduodančio savo pagamintą pieną, kurio sudėtis ir kokybė nėra įvertinta žemės ūkio ministro patvirtinta tvarka juridiniame asmenyje – valstybės valdomoje akredituotoje laboratorijoje.

2. Šio straipsnio 1 dalyje 3–6 punktuose nurodytos nesąžiningos prekybos praktikos draudžiamos pieno pirkėjams tik tuo atveju, jei su pieno pardavėju yra sudaryta neterminuota sutartis, kaip nustatyta šio įstatymo 3 straipsnio 6 dalies 1 punkte.

3. Tuo atveju, kai pieno pirkėjo metinė apyvarta per praėjusius finansinius metus yra didesnė kaip 2 milijonai eurų, šio straipsnio 1 dalies 1-2 punktuose nurodytų draudimų pažeidimų tyrimai vykdomi ir sankcijos taikomos Nesąžiningos prekybos praktikos žemės ūkio ir maisto produktų tiekimo grandinėje draudimo įstatymo nustatyta tvarka.

5 straipsnis. Draudžiamų nesąžiningų veiksmų priežiūros institucijos ir jų funkcijos

1. Priežiūros institucijos pagal kompetenciją atlieka šio įstatymo nuostatų laikymosi priežiūrą:

- 1) Žemės ūkio agentūra prie Žemės ūkio ministerijos atlieka šio įstatymo 3 straipsnio ir 4 straipsnio 1 dalies 1-11 punktų nuostatų laikymosi priežiūrą;
- 2) Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba atlieka šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 12 punkto nuostatų laikymosi priežiūrą.

2. Priežiūros institucijos pagal kompetenciją vykdydamos šio įstatymo nuostatų laikymosi priežiūrą:

- 1) prižiūri, kaip pieno pirkėjai laikosi šio įstatymo reikalavimų;
- 2) atlieka šio įstatymo pažeidimų tyrimus, nagrinėja bylas dėl šio įstatymo pažeidimo (toliau – byla) ir taiko šiame įstatyme nustatytas baudas;
- 3) atlieka pieno pardavėjų ir pieno pirkėjų sudarytų sutarčių, galimų sąžiningai prekybos praktikai prieštaraujančių veiksmų, nurodytų šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje, patikrinimus savo nustatyta tvarka;
- 4) atlieka kitas šiame įstatyme nustatytas funkcijas.

6 straipsnis. Pareiga saugoti paslaptis ir konfidencialią informaciją

1. Priežiūros institucijų vadovai ir darbuotojai privalo saugoti valstybės, tarnybos, profesinę, komercinę arba kitą įstatymų saugomą paslaptį sudarančią informaciją, taip pat bet kokią kitą konfidencialią informaciją, kurią jie sužinojo atlikdami savo užduotis arba naudodamiesi savo įgaliojimais tiek eidami pareigas, tiek ir pasibaigus jų darbo (tarnybos) santykiams.

2. Pareiškėjas, teikdamas priežiūros institucijai šio įstatymo 7 straipsnyje nurodytą skundą, taip pat gali jai pateikti prašymą dėl konfidencialumo taikymo. Šiame prašyme turi būti aiškiai ir motyvuotai nurodyta, kurią informaciją priežiūros institucija turėtų laikyti konfidencialia. Konfidenciali informacija gali būti informacija, kuri, pareiškėjo manymu, gali pakenkti jo interesams ir (arba) sudaro komercinę paslaptį.

3. Priežiūros institucija nedelsdama, tačiau ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodyto skundo registravimo priežiūros institucijoje dienos, priima sprendimą dėl prašymo dėl konfidencialumo taikymo. Tokiu atveju pažeidimo tyrimo ir bylos nagrinėjimo metu prašyme nurodyta informacija laikoma konfidencialia informacija. Jeigu priežiūros institucija prašyme nurodytos informacijos nepripažįsta konfidencialia ir šiuo pagrindu priima sprendimą atsisakyti tenkinti prašymą, ji apie tai raštu praneša pareiškėjui.

4. Prašymas dėl konfidencialumo taikymo netenkinamas, jeigu:

- 1) nurodyta informacija įstatymų pripažįstama vieša arba tapo viešai prieinama iki jos pateikimo priežiūros institucijai, arba tapo vieša ankstesnio pažeidimo tyrimo metu;

2) nurodyta informacija turi įrodomosios reikšmės nustatant šiame įstatyme numatytų reikalavimų pažeidimą.

5. Jeigu pareiškėjas pateikia prašymą dėl konfidencialumo taikymo, bet nenurodo, kokią konkrečią informaciją priežiūros institucija turi laikyti konfidencialia, priežiūros institucija gali reikalauti, kad pareiškėjas per priežiūros institucijos nustatytą ne trumpesnę kaip 3 darbo dienų terminą nurodytą šią informaciją. Jeigu per priežiūros institucijos nustatytą terminą pareiškėjas nenurodo, kokią konkrečią informaciją priežiūros institucija turi laikyti konfidencialia, nepateikia dokumento apie komercinę paslaptį sudarančią ir siekiamą apsaugoti informaciją aprašymo arba kitos informacijos išrašo, priežiūros institucija atsisako prašyme nurodytą informaciją pripažinti konfidencialia.

7 straipsnis. Šio įstatymo pažeidimų nagrinėjimo iniciatyvos teisė

Dėl šio įstatymo pažeidimų tyrimo iniciatyvos teisę turi:

1) pieno pardavėjai, kurių interesai yra pažeisti, gamintojų organizacijos, kitos pieno pardavėjų organizacijos ir tokių organizacijų asociacijos (toliau kartu – pareiškėjas). Pareiškėjai turi teisę reikalauti, kad priežiūros institucijos atliktų pažeidimo tyrimą, pateikdami skundą raštu vieno arba kelių savo narių, kurių interesai buvo pažeisti, prašymu. Organizacijos, atstovaujančios pieno pardavėjams, turi teisę pateikti skundą pieno pardavėjo prašymu ir jo interesais su sąlyga, kad tokios organizacijos yra nuo pieno pirkėjų nepriklausomi pelno nesiekiantys juridiniai asmenys;

2) priežiūros institucija, kuri gali atlikti pažeidimo tyrimą savo iniciatyva arba pagal asmenų pateiktą, anonimiškai gautą arba viešai paskelbtą informaciją, arba iš kompetentingos institucijos raštu gautą informaciją apie galimai padarytą pažeidimą, priimdama motyvuotą nutarimą. Pareiškėjui atsisakius skundo, priežiūros institucija turi teisę atlikti arba tęsti jau pradėtą pažeidimo tyrimą savo iniciatyva. Tokiu atveju laikoma, kad pažeidimo tyrimas atliekamas priežiūros institucijos iniciatyva.

8 straipsnis. Šio įstatymo pažeidimų tyrimas ir bylų nagrinėjimas

Šio įstatymo pažeidimai tiriami ir bylos nagrinėjamos *mutatis mutandis* Nesąžiningos prekybos praktikos žemės ūkio ir maisto produktų tiekimo grandinėje draudimo įstatymo 12–20 straipsniuose nustatyta tvarka.

9 straipsnis. Baudos, atsakomybę lengvinančios ir sunkinančios aplinkybės, baudų sumokėjimas ir išieškojimas

1. Priežiūros institucijų skiriamos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios, jų dydis priklauso nuo pažeidimo pobūdžio, trukmės ir masto, atsakomybę lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių.

2. Už šio įstatymo 3 straipsnio 4 ir 8 dalių nuostatų pažeidimą ir 4 straipsnio 1 dalyje nurodytų draudžiamųjų nesąžiningų veiksmų taikymą pieno pirkėjams skiriama bauda iki 1,0 procento nuo supirkto pieno visos vertės per finansinius metus,ėjusius prieš tuos metus, kuriais buvo padaryti šioje dalyje nurodyti draudžiami veiksmai, bet ne mažiau kaip 200 Eur (du šimtai eurų). Jeigu pieno pirkėjas veiklą pradėjo vykdyti einamaisiais metais ir (ar) ją vykdė trumpiau nei metus, skiriama bauda iki 1,0

procento nuo pieno, supirkto nuo veiklos vykdymo pradžios iki pažeidimo padarymo (tačiau neviršijant dvylikos mėnesių laikotarpio), vertės, bet ne mažiau kaip 200 Eur (du šimtai eurų).

3. Skiriama bauda apskaičiuojama tokia tvarka:

1) nustatomos pradinis baudos dydis, kuris yra 0,05 procento nuo supirkto pieno vertės, apskaičiuotos pagal šio straipsnio 2 dalies nuostatas;

2) nustatomas bazinis baudos dydis sumažinant arba padidinant šios dalies 1 punkte apskaičiuotą pradinį baudos dydį, atsižvelgus į pažeidimo pobūdį, trukmę ir mastą. Pradinis baudos dydis dauginamas iš kiekvienam iš pažeidimo kriterijų (pobūdžio, trukmės ir masto) nustatyto koeficiento, kuris gali būti nuo 0,22 iki 1,78;

3) šios dalies 2 punkte apskaičiuotas bazinis baudos dydis mažinamas arba didinamas, atsižvelgiant į šio straipsnio 6 ir 7 dalyse nustatytas atsakomybę lengvinančias ir sunkinančias aplinkybes. Nustačius lengvinančias ir (arba) sunkinančias aplinkybes bei įvertinus jų skaičių ir reikšmingumą, apskaičiuojama taip: esant lengvinančioms aplinkybėms, bazinis baudos dydis mažinamas iki 50 procentų, tačiau jis turi būti ne mažesnis kaip 200 Eur (du šimtai eurų), arba, esant sunkinančioms aplinkybėms, didinamas iki 50 procentų.

4. Jeigu pažeidimas padarytas pirmą kartą ir nėra nustatyta nei vienos atsakomybę sunkinančios aplinkybės, tačiau yra bent viena atsakomybę lengvinanti aplinkybė, apskaičiuotas bazinis baudos dydis mažinamas 50 procentų, tačiau jis turi būti ne mažesnis kaip 200 Eur (du šimtai eurų).

5. Nustačius sunkinančią aplinkybę, nurodytą šio straipsnio 7 dalies 5 punkte, bazinis baudos dydis didinamas iki 100 procentų, neatsižvelgiant į atsakomybę lengvinančias aplinkybes.

6. Atsakomybę lengvinančios aplinkybės yra šios:

- 1) pieno pirkėjas savo noru nutraukė pažeidimą ir užkirto kelią žalingoms pažeidimo pasekmėms;
- 2) pieno pirkėjas pripažino padaręs pažeidimą;
- 3) pieno pirkėjas padėjo priežiūros institucijos įgaliotiems pareigūnams išaiškinti padarytą pažeidimą;
- 4) pieno pirkėjas savo noru atlygino pieno pardavėjui padarytą materialinę žalą;
- 5) pieno pirkėjas pirmus metus vykdo veiklą.

7. Atsakomybę sunkinančios aplinkybės yra šios:

- 1) pieno pirkėjas kliudė priežiūros institucijos įgaliotiems pareigūnams atlikti pažeidimo tyrimą;
- 2) pieno pirkėjas slėpė padarytą pažeidimą, naikino ir (ar) klastojo draudžiamų nesąžiningų veiksmų įrodymus;
- 3) pieno pirkėjas tęsė šiame įstatyme nustatytų reikalavimų pažeidimą, nepaisydamas priežiūros institucijos ir (ar) jos įgalioto pareigūno įpareigojimo jį nutraukti;
- 4) pieno pirkėjas padarė materialinę žalą;
- 5) pieno pirkėjas pakartotinai padarė tokį pat pažeidimą per vienus metus nuo šiame įstatyme nustatytos baudos paskyrimo.

8. Už priežiūros institucijos reikalavimų nevykdymą ar netinkamą vykdymą baudos skiriamos šiais atvejais:

- 1) jeigu suėjus privalomojo nurodymo įvykdymo terminui pieno pardavėjas ir (arba) pieno pirkėjas, ir (arba) viešojo administravimo subjektas nevykdo priežiūros institucijos privalomojo

nurodymo pateikti finansinių ir (ar) kitų dokumentų, iš jų ir dokumentų, kuriuose yra komercinių paslapčių, kopijas ir informaciją, reikalingus šiame įstatyme priežiūros institucijai nustatytoms funkcijoms atlikti, jam skiriama iki penkiasdešimt eurų bauda už kiekvieną priežiūros institucijos privalomojo nurodymo nevykdymo dieną;

2) jeigu pieno pirkėjas:

a) nepateikia priežiūros institucijai informacijos apie supirkto pieno visą vertę per praėjusius ar einamuosius metus, jam skiriama bauda nuo vieno tūkstančių iki penkių tūkstančių eurų;

b) nevykdo priežiūros institucijos įpareigojimo nutraukti draudžiamus nesąžiningus prekybos praktikos veiksmus ar įpareigojimo atlikti veiksmus, atkuriančius ankstesnę padėtį ar pašalinančius pažeidimo pasekmes, įskaitant sutarties pakeitimą, arba šiuos įpareigojimus vykdo ne laiku, jam skiriama iki dviejų šimtų eurų bauda už kiekvieną pažeidimo vykdymo (tęsimo) dieną.

9. Už priežiūros institucijos sprendimo dėl numatytų laikinųjų priemonių nevykdymą arba netinkamą jų vykdymą pieno pirkėjams skiriama iki dviejų šimtų eurų bauda už kiekvieną nevykdymo arba netinkamo vykdymo dieną.

10. Priežiūros institucijos paskirta bauda į valstybės biudžetą sumokama ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo sprendimo dėl baudos skyrimo gavimo dienos. Apskundus tokį sprendimą, bauda turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo teismo sprendimo, kuriuo atmestas skundas, įsiteisėjimo dienos.

11. Motyvuotu pažeidėjo prašymu priežiūros institucija turi teisę baudos ar jos dalies sumokėjimą atidėti iki 6 mėnesių, jeigu pažeidėjas sumokėti baudos laiku negali dėl objektyvių priežasčių.

12. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija patvirtina baudų už šio įstatymo pažeidimus apskaičiavimo ir skyrimo tvarkos aprašą.

13. Priežiūros institucijos sprendimas dėl baudos skyrimo yra vykdomasis dokumentas, vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

10 straipsnis. Įstatyme nustatyto galiojančio teisinio reguliavimo poveikio *ex post* vertinimas

1. Žemės ūkio ministerija atlieka šiame įstatyme nustatyto galiojančio teisinio reguliavimo poveikio *ex post* vertinimą (toliau šiame straipsnyje – *ex post* vertinimas).

2. Atliekant *ex post* vertinimą turi būti įvertinta, kaip galiojantis teisinis reguliavimas paveikė pieno pardavėjų padėtį pieno rinkoje ir Lietuvos pieno sektoriaus konkurencingumą: turi būti įvertinti pieno pirkimo kainos pokyčiai, taikomų priedų ir priemokų rūšių ir dydžių pokyčiai, ūkio subjektų skaičiaus pokyčiai, nupirkto bei eksportuoto ir importuoto pieno kiekio pokyčiai.

3. *Ex post* vertinimo laikotarpis – treji metai nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos.

4. *Ex post* vertinimas turi būti atliktas iki 202x m. xxxx 1 dienos.

11 straipsnis. Įstatymo pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios Lietuvos Respublikos ūkio subjektų, perkančių–parduodančių žalią pieną ir prekiaujančių pieno gaminiais, nesąžiningų veiksmų draudimo įstatymą Nr. XII-1907 su visais pakeitimais ir papildymais.

12 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas įsigalioja 2026 m. lapkričio 1 d.
2. Vyriausybė ir žemės ūkio ministras iki 2026 m. spalio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.
3. Pieno pirkimo–pardavimo sutartys, sudarytos iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos, per 6 mėnesius nuo įstatymo įsigaliojimo dienos turi būti peržiūrėtos ir patikslintos, atsižvelgiant į šio įstatymo ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatas.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo nariai:

1. Tadas Sadauskis
2. Vytautas Jucius
3. Arūnas Dudėnas
4. Martynas Gedvilas
5. Petras Dargis
6. Kęstutis Bilius
7. Daiva Žebelienė
8. Daiva Petkevičienė
9. Tomas Domarkas
10. Mantas Poškus
11. Dainoras Bradauskas
12. Lina Šukytė-Korsakė
13. Saulius Bucevičius
14. Robert Puchovič
15. Remigijus Žemaitaitis
16. Artūras Skardžius
17. Aidas Gedvilas
18. Bronis Ropė
19. Valius Ažuolas

20. Eimantas Kirkutis
21. Dainius Gaižauskas
22. Kęstutis Mažeika
23. Matas Skamarakas
24. Eugenijus Sabutis
25. Andrius Busila
26. Viktoras Pranckietis
27. Vitalijus Šeršniovas
28. Vytautas Sinica
29. Aušrinė Norkienė
30. Ligita Girskienė
31. Saulius Luščikas
32. Alvydas Mockus
33. Martynas Katelynas
34. Juozas Olekas